

ชื่อพื้นเมือง : กะนอล ขุย แฉงจิหน่ ส่ำเจื้อะบะ ปุย ปุยกระโดนปุยขาว ผ้าฮาดพุย หูกวาง

ไม้ต้น ผลัดใบ อาจสูงได้ถึง 30 ม. แตกกิ่งต่ำ กิ่งอ่อนเป็นเหลี่ยม ทุใบขนาดเล็ก ร่วงเร็ว ใบเรียงเวียน รูปไข่กลับกว้าง ยาว 20-30 ซม. ขอบจักฟันเลื่อย เส้นแขนงใบเรียงจรดกันใกล้ขอบใบ ก้านใบคล้ายเป็นครีบ ยาว 1-3 ซม. ช่อดอกแบบช่อกระจุก ตั้งขึ้น ออกที่ปลายกิ่งพร้อมผลิใบอ่อน ใบประดับ 3 ใบ ดอกไร้ก้าน กลีบเลี้ยง 4 กลีบ เชื่อมติดกันประมาณกึ่งหนึ่ง เรียงซ้อนเหลื่อม ยาว 2-2.5 ซม. ดอกสีขาวอมเขียว ขอบสีชมพู มี 4 กลีบ รูปขอบขนาน ยาว 4-6 ซม. เกสรเพศผู้จำนวนมาก เชื่อมติดกันประมาณ 1 ซม. สีขาวหรืออมแดง วงนอกยาวกว่าวงด้านใน วงในเป็นหมัน ก้านชูอับเรณูยาว 2-4.5 ซม. จานฐานดอกรูปวงแหวน รั้งไข่ได้วงกลีบ มี 4-5 ช่อง ก้านเกสรเพศเมียเรียวยาว ผลสดมีหลายเมล็ด เส้นผ่านศูนย์กลาง 5-8 ซม. ปลายผลมีกลีบเลี้ยงติดทน เมล็ดจำนวนมาก รูปขอบขนานแบน ยาวประมาณ 1 ซม. พบที่อินเดีย อัฟกานิสถาน ศรีลังกา พม่า ภูมิลำเนา อินโดจีน คาบสมุทรมลายู และฟิลิปปินส์ ในไทยพบทุกภาค ขึ้นตามป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ และป่าดิบแล้ง ความสูงถึงประมาณ 1000 เมตร เปลือกหนาทนไฟ เส้นใยจากเปลือกใช้ทำเชือก เบาะรองหลังช้าง ย้อมผ้าให้สีน้ำตาลแดง ใบ ดอก และผลอ่อนเป็นผักสด มีปริมาณ oxalic acid สูง อาจทำให้เกิดนิ่วในกระเพาะปัสสาวะ เมล็ดและรากมีพิษ

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamescl=Careya0arborea0Roxb.>

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาพฤกษศาสตร์แห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี